

στο μικροσκόπιο...



Γιατί η αποσιώπηση των «εθνικών θεμάτων»

Του Χρηστού Γιαννάρη

Ερώτημα δημοσκοπικής περιέργειας (δηλαδή ανάγκης για ρεαλισμό ατομικού και συλλογικού προσανατολισμού):

Ποιο ποσοστό ψηφοφόρων στην Ελλάδα σήμερα επηρεάζεται στην εκλογική του προτίμηση από τη στάση των κομμάτων στα λεγόμενα «εθνικά θέματα»; Πόσες ψήφους έχασε ο αρχηγός του σοσιαλεπαγγελματικού «κινήματος», επειδή, πριν από πέντε χρόνια, υπερέσπισε και προπαγάνδισε το «Σχέδιο Ανάν»; Πόσες ψήφους έχασε ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, επειδή βουβός, άτολμος και άνευ όρων, υπέγραψε την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Πόσοι από τους πολίτες του ελλαδικού κράτους έχουν υποψιαστεί ότι η υπερψήφιση της Πλεκάνης Ανάν θα σήμαινε για τον Ελληνισμό μια δεύτερη, αυτοπροαίρετη Μικρασία στην Κύπρο; Πόσοι καταλαβαίνουν ότι η στιγμή που κρινόταν η (πολυπόθητη για τον Ερντογάν) έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων, ήταν και μοναδική δυνατότητα να απαιτήσει η Ελλάδα, από θέσεως ισχύος, την άρση του casus belli και τη δέσμευση της Τουρκίας για σεβασμό των ελληνικών συνόρων στη θάλασσα, στον αέρα, στην ξηρά;

Τα κόμματα μάλλον θα έχουν δημο-

σκοπικά τεκμηριωμένες απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Αλλιώς δεν εξηγείται η προκλητική αποσιώπηση των «εθνικών θεμάτων» στην προεκλογική ρητορεία και συνθηματολογία (όσες αναφορές υπήρξαν ήταν περιθωριακές, αφορούσαν διαχειριστικά παραπτώματα). Τα κομματικά επιτελεία έχουν τη σιγουριά πως, αν αύριο, σε μια «ειρηνική διευθέτηση» υπό την αιγίδα του NATO, ο Ελληνισμός παραιτηθεί από κάθε αξίωση (δικαιωμένη με δεκάδες αποφάσεις του ΟΗΕ), στην πανάρχαια ελληνίδα γη της βόρειας Κύπρου, αν δεχθεί μοιρασιά του Αιγαίου και της δυτικής Θράκης, η εκλογική συμπεριφορά των ελλαδικών ψηφοφόρων δεν πρόκειται να αλλάξει, οι κομματικές προτιμήσεις δεν θα μεταβληθούν.

Γενική εντύπωση είναι ότι τα «εθνικά θέματα» οπωσδήποτε συγκινούν μεγάλη μερίδα (ίσως την πλειοψηφία) του πληθυσμού. Αλλά μέχρι εκεί. Η συγκίνηση είναι μόνο συναισθηματική, επιδερμική, δίχως συνέπειες στην πολιτική συμπεριφορά. Τα πρόσωπα που θα επωμισθούν ό,τι το Σύνταγμα αποκαλεί «έσχατη προδοσία», θα επανεκλεγούν με κάθε άνεση στο ελλαδικό Κοινοβούλιο.

Μια σοβαρή δημοσκόπηση θα μπορούσε να διερευνήσει, ως πού φθάνουν τα όρια της συναισθηματικής ευαισθησίας των ελλαδικών ψηφοφό-

ρων, πότε ο ενδοτισμός ή η πρακτορευση ξένων συμφερόντων θα ξεπερνούσαν τα όρια της ανοχής των ψηφοφόρων. Αν, λ.χ., η παραχώρηση του Καστελλόριζου, της Λήμνου, της Μυτιλήνης θα είχε ως αντάλλαγμα να ρευστούν θαυμαστά «πακέτα» οικονομικών παροχών, τι θα προέκριναν οι ελλαδίτες ψηφοφόροι; Αν, τελικά, είχε να επιλέξει ο Ελλαδίτης ανάμεσα στην ελευθερία με πόλεμο ή στην «ειρήνη» (γράφει: καταναλωτική πληθμονή) με δουλεία, τι θα αποφάσιζε μόνος, μυστικά, πίσω από το παραβάν;

Στην τελευταία προεκλογική περίοδο οι υποψήφιοι πρωθυπουργοί μας μιλούσαν μόνο και αποκλειστικά για λεφτά, μόνο για οικονομία, δηλαδή, όπως μιλάει το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ, ωσάν οι άνθρωποι να είμαστε βουλμικά ανδράποδα και οι ορίζοντες της ζωής μας να τελειώνουν στο πορτοφόλι. Μήπως κάτι ξέρουν οι πολιτικοί μας αφεντάδες, που οι δημοσκοπήσεις το αποκρύβουν από εμάς, την πλειπάρτια; Χρόνια τώρα τους ακούμε να αναμνησκάζουν μηχανικά ότι «δεν αμφισβητούμε τον πατριωτισμό κανενός». Αλλά ούτε και διανοούνται να μας εξηγήσουν: τι διαφέρει σήμερα ο πατριωτισμός από την άλογη προσκόλληση του «φιλάθλου» κρετινίου σε μια ποδοσφαιρική ομάδα, κερδοσκοπική ΠΑΕ.

Πατριδα ονόμαζαν κάποτε οι άνθρωποι τη γη (το χώμα και το τοπίο) όπου γεννήθηκαν, εντάχθηκαν σε οικογένεια και σε κοινότητα, πήγαν σχολείο, έζησαν την εκκλησιά, δηλαδή τη Γιορτή, ψηλάφησαν αισθητά την Ιστορία, άσκησαν τον δημιουργικό τους μόχθο, έθαψαν αγαπημένους νεκρούς. Σήμερα αυτή η πατριδα δεν υπάρχει, μια τίμια και ευφυής δημοσκόπηση θα το πιστοποιούσε άμεσα. Για τα εννέα δέκατα του πληθυσμού που ζουν στις πανομοιότυπες, απρόσωπες, τάχα και πόλεις του ελλαδικού οικιστικού πρωτογονισμού, η ελληνικότητα είναι κρατική υπηκοότητα, τίποτε άλλο. Σώζεται ακόμα ένα φθινόγειο γλωσσικό ιδίωμα, μια ρητορική και ευτελισμένη «εθνική ιδεολογία», κάποιο φολκ-λοκ γραφικών ιδιαιτεροτήτων.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι η ελληνική κρατική υπηκοότητα σήμερα βιώνεται σαν μοιραία, εκ γενετής αναπηρία. Το ελληνώνυμο κράτος προξενεί στους πολίτες του, ακατάπαυστα, οργή, ντροπή, αηδία, πνιγμό. Το διαφεντεύουν μαφίες ασύδοτων συμφερόντων με προσχηματικές ετικέτες κομμάτων, συνδικάτων, δημόσιων οργανισμών, ιδρυμάτων κοινής ωφέλειας. Κράτος τύραννος του πολίτη, βασανιστής, όχι υπηρέτης του, όπως θα όφειλε. Το ενδεχόμενο νοσηλείας σε νοσοκομείο, εφιάλτης. Το σχολείο και το πανεπιστήμιο των παιδιών του, σε παρακματική αθλιότητα αγιάτρευτη. Η αγορά όπου θα παλαίψει για το ψωμί του, αρένα ληστροικής κερδοσκοπίας. Η δημοσιοϋπαλληλία εκβιάζει

γκανγκστερικά για να «λαδωθεί». Όλα, τα πάντα, κάνουν τον πολίτη να νιώθει αντίπαλος με τον τόπο του, αντίδικος με την «πατρίδα» του.

Να τολμούσε κάποια δημοσκόπηση το ανυπόφορο ερώτημα: Με ποια λογική να υπερασπίσει ο Ελλαδίτης αυτό το γελοίο κράτος, αν χρειαστεί; Να πολεμήσει, να διακινδυνεύσει τη ζωή του, για να υπερασπίσει τι; Τη γλώσσα, που πρώτοι οι άρχοντες την ατιμάζουν ατιμώρητα και την καταστρέφουν μεθοδικά με τις εκπαιδευτικές τους «μεταρρυθμίσεις»; Την Ιστορία και τον πολιτισμό των προγόνων που επίσημα οι πρακτορισκοί κατασκευαστούν στα σχολικά βιβλία; Το κάλλος της γης, που λιμασμένοι για εύκολο πλούτο κρατικοί «λειτουργοί» το παραδίδουν σε εμπρηστές οικοπεδοφάγους και σε βάνδαλους τουριστικούς ατζέντηδες; Τι το ελληνικό να υπερασπίσει ο «έλληνας υπήκοος» σήμερα ρισκάροντας τη ζωή του; Αυτή τη δημοσκόπηση θα έπρεπε να την έχουν προ πολλού παραγγείλει οι αξιωματούχοι της Εθνικής Αμυνας.

Το ερώτημα στην αρχή της επιφυλλίδας ήταν ρητορικό. Οι εκλογές στις 4 Οκτωβρίου 2009 απέδειξαν περίτρανα ότι τα λεγόμενα «εθνικά θέματα» είναι το τελευταίο που απασχολεί τον ελλαδίτη ψηφοφόρο μπροστά στην κάλπη. ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ δικαιώθηκαν θριαμβικά: οι ορίζοντες ζωής για την ελλαδική κοινωνία σήμερα τελειώνουν στο πορτοφόλι. Το κόμμα, που επίσημο όραμά του είναι ο Σταλινισμός, καταξιώθηκε ως τρίτη πολιτική δύναμη στη Βουλή, και το κόμμα που επίσης επίσημα προπαγανδίζει και οργανώνει την κατάλυση της έννομης τάξης, βραβεύτηκε με δεκατρείς έδρες, παρά τα καραγκιοζιλίκια της φτήνιας των διαπληκτισμών στο εσωτερικό του.

Με το ανυπόκριτο της αφέλειας που χαρακτηρίζει την αμερικανική νοοτροπία, η Ουάσιγκτον έσπευσε να εκφράσει τη χαρά της για το εκλογικό αποτέλεσμα. Πραγματικά, ήταν θρίαμβος να κατορθωθεί η μεταστροφή μιας τόσο εντυπωσιακής πλειοψηφίας, με προκλητική την απουσία στοιχειωδών έστω ερεισμάτων λογικής, επιχειρημάτων και εγγυήσεων σοβαρότητας. Σε κοινωνίες με πολύ χαμηλή στάθμη κατά κεφαλήν καλλιέργειας πρέπει να είναι πολύ εύκολη η χειραγώγηση των ενομοτήσεων της μάζας.

Το θετικότερο που προκύπτει από αυτές τις εκλογές, είναι η ελπίδα να διαλυθεί πια τελεσίδικα το ασπόνδυλο, δίχως πίστη και στόχους κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται έναν ριζικά διαφορετικό εκφραστή της θέλησής της να ξαναβρεί τον δυναμισμό και την αρχοντιά του ονόματός της: Να ξαναστήσει κράτος λειτουργικό, να κερδίσει ποιότητα ζωής και διεθνή αξιοπρέπεια αξιοποιώντας την ετερότητα της πρώτης πολιτισμού που κομίζει.

BIG BOSS PROMOTIONS BIG BOSS PROMOTIONS PRESENTS

MAKIS CHRISTODOULOPOULOS
AUSTRALIAN TOUR • 4 LIVE SHOWS ONLY

SYDNEY FRI 30 OCT CRYSTAL LOUNGE (FORMER GRAND BARCLAY) 127 PRINCESS HWY ROCKDALE (02) 9787 4825 (METROPOLIS MUSIC CTR) 011 (02) 9597 2211	MELBOURNE SAT 31 OCT WESTGATE ENT. COMPLEX 0424 464 271 (MARY)	BRISBANE FRI 6 NOV AT THE GREEK CLUB (07) 3844 1168 (VASILIS)	DARWIN SAT 7 NOV KALYMNIAN CLUB 0417 806 593
---	--	---	--

FOUR HOUR SHOW NOT TO BE MISSED!
SUPPORT ACT BY EVDOKIA, MARY NAOUM
ANTONIS CHALVADAKIS (LYRA AND VOCALS)
PANAGIOTIS PLAKIAS (CLARINET) AND 7 PIECE BAND
PANCRETAN DANCE GROUP PERFORMING
GENERAL ENQUIRIES: 0424 464 271 (MARY) (03) 9369 5999

THE COFFEE CLUB
KRI KRI
ANT1 PACIFIC

www.greekcity.com.au

Logos of sponsors: Bada, Edging World, C.S.C. One Stroke Cleaning, Conway, Crown, Lianou, Santorini.